

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 mai 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată, Plămădeală Alexandru, împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 24 mai 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013 în cauza penală în privința lui

Mîțu Ion Anton, născut la 25 noiembrie 1953, originar și domiciliat în s.Podgoreni, r-nul Orhei,

Mîțu Constantin Nazar, născut la 03 noiembrie 1946, originar și domiciliat în s.Podgoreni, r-nul Orhei,

Mîțu Vitalie Ion, născut la 17 decembrie 1979, în s.Podgoreni, r-nul Orhei, domiciliat în mun.Chișinău, str.Trandafirilor 31/3

și

Latu Vasile Petru, născut la 10 mai 1977 în s.Chiștelinița, r-nul Telenești, domiciliat în mun.Chișinău, str.Gh.Asachi 71/5, ap.20.

Termenul examinării cauzei:

1. 15.03.2010 - 24.05.2013 - prima instanță,
2. 16.08.2013 - 10.12.2013 - instanța de apel,
3. 04.03.2014 - 28.05.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 24 mai 2013, Mîțu Constantin, Mîțu Vitalie și Latu Vasile au fost achitați de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit.e) Cod penal, pe motivul lipsei în acțiunile lor a elementelor infracțiunii.

În privința lui Mîțu Ion s-a încetat procesul penal în baza art.157 Cod penal în temeiul art.60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial încasîndu-se de la Mîțu Ion în beneficiul lui Plămădeală Alexandru a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei, iar în partea încasării prejudiciului material acțiunea civilă s-a admis în principiu urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instant în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Mîțu Ion, la 27 iunie 2008, aproximativ la ora 22.00, în s.Podgoreni, r-nul Orhei, fiind amenințat de către cet.Plămădeală Alexandru cu un cuțit, în scopul curmării acțiunilor ilegale, în momentul cînd acesta se afla la pămînt, imobilizîndu-l și răsucindu-i mîinile la spate, legîndu-le cu un fir metalic, nu

și-a dat seama de acțiunile sale prejudiciabile, nu a prevăzut urmările, depășind limitele legale ale legitimitii apărării, l-a apăsat excesiv pe Plămădeală Alexandru cu genunchiul pe piept, cauzându-i din imprudență, prin compresie, leziuni corporale sub formă de fractură a sternului la nivelul corpului și manubriului cu deplasarea neînsemnată, calificate potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.261 din 30 ianuarie 2009, ca vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată.

3. De către organul de urmărire penală Mîțu Ion, Mîțu Vitalie, Latu Vasilie și Mîțu Constantin, sînt învinuiți de faptul că, la 27 iunie 2008, aproximativ la ora 22.00, aflîndu-se în s.Podgoreni, r-nul Orhei, urmarind scopul răpirii acționînd de comun acord, l-au imobilizat pe cet.Plămădeală Alexandru, răsucindu-i mîinile la spate și legîndu-le cu un fir metalic, i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste tot corpul, cauzându-i leziuni corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată, l-au urcat forțat, contrar voinței acestuia, în automobilul de model "Volkswagen Passat", cu nr/î CJM 601, ce aparținea lui Latu Vasile, răpindu-l și transportîndu-l la sediul primăriei s.Podgoreni, r-nul Orhei, astfel privîndu-l de libertate pînă la 27 iunie 2008, aproximativ la ora 23.30, cînd a fost eliberat de către colaboratorii de poliție.

4. Sentința a fost atacată cu apel de către partea vătămată, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei sentințe de condamnare a inculpaților în baza art.164 alin.(2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei privative de libertate și încasarea în mod solidar de la ei în beneficiul său a despăgubirilor materiale și morale în mărime totală de 334811 lei 20 bani, motivînd că instanța a apreciat în mod unilateral și tendențios probele prezentate de către partea acuzării, iar vinovăția inculpaților este dovedită prin cumulul de probe prezentate de partea acuzării; instanța nu a ținut cont de cerințele art.101 Cod de procedură penală, nu a analizat complet și obiectiv probele cauzei, nu a ținut cont de faptul că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.164 Cod penal prevede capturarea unei persoane contrar dorinței sau voinței sale, însoțită de schimbarea locului de reședință ori de aflarea temporară în alt loc și de privarea ei de libertate.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul părții vătămate, cu menținerea sentinței atacate.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că argumentele părții vătămate, precum că vina inculpaților a fost demonstrată prin declarațiile martorilor și înscrisurile cauzei urmează a fi respinsă, deoarece în cadrul ședințelor de judecată, atît în prima instanță, cît și în cea de apel, nu a fost prezentată nici o probă pertinentă, concludentă, ce ar confirma faptul că inculpații l-ar fi răpit pe A.Plămădeală.

Instanța de apel a relatat că, reieșind din materialele cauzei penale, din declarațiile inculpaților, a martorilor, a expertului, vice-directorului centrului de medicină preventivă și a specialistului, care au fost apreciate de prima instanță în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect s-a constatat lipsa în acțiunile lui I.Mîțu, C.Mîțu, V.Mîțu și V.Latu a elementelor infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(2) lit.e) Cod penal, și anume intenția de răpire a părții vătămate cu ulterioara deținere a ei în captivitate și prezența în acțiunile inculpatului I.Mîțu a elementelor infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal, cu încetarea procesului penal pe articolul dat din motivul expirării termenului de prescripție, potrivit art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal.

La fel, instanța a conchis că prima instanță corect a încasat de la I.Mîțu în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în mărime de 5000 lei, considerînd că suma dată este suficientă, ținînd cont de prevederile art.1423 Cod civil, iar suma solicitată de partea vătămată de 300000 lei este exagerată, dat fiind că în cauză a fost comisă o infracțiune din imprudență și nu intenționată, cuantumul prejudiciului moral nu poate fi mai mare de 5000 lei.

În ce privește prejudiciul material, instanța a constatat că nu au fost prezentate careva probe incontestabile, care ar confirma cuantumul acestuia, iar suma indicată de partea vătămată de 30310 lei, nu este probantă prin careva înscrisuri, din care motiv prima instanță corect a indicat că aceasta urmează a fi admisă în principiu și lăsată spre soluționare în ordinea procedurii civile.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar partea vătămată A.Plămădeală invocînd ca temei de casare a acestora art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei sentințe noi de condamnare a inculpaților potrivit învinuirii formulate, invocînd repetat aceleași motive, care au fost invocate în apel și descrise la pct.4 al prezentei hotărîri.

7. Procurorul prin referința înaintată asupra recursului ordinar declarat de partea vătămată, a solicitat respingerea acestuia ca fiind declarat peste termen.

Avocatul A.Bodrug în numele inculpaților prin referința înaintată asupra recursului ordinar declarat de partea vătămată, a solicitat respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.421 Cod de procedură penală, coraportat la art.401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme sînt în drept să declare recurs ordinar.

Conform prevederilor art.422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit materialelor cauzei, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 10.12.2013 în prezența participanților la proces, inclusiv a părții vătămate A.Plămădeală și avocatului său, B.Dariev, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată, aceștia fiind înștiințați despre data pronunțării deciziei motivate - 03.01.2014 (f.d.78-90, v.5).

Tot din procesul-verbal al ședinței instanței de apel rezultă că, decizia motivată a fost pronunțată la 03.01.2014, copia căreia, potrivit recipisei din 03.01.2014, a fost înmînată contra semnătură procurorului, care a fost prezent la pronunțarea deciziei. Partea vătămată și avocatul său, cunoscînd despre data pronunțării deciziei integrale nu s-au prezentat în ședința de judecată, în legătură cu ce copia deciziei motivate le-a fost expeditată prin poștă (f.d.120,124, v.5).

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Raportînd prevederile art.231 alin.(3) și art.422 Cod de procedură penală la situația dată, rezultă că termenul de declarare a recursului (de 30 de zile) împotriva deciziei menționate expira la 04 februarie 2014.

Conform materialelor dosarului, partea vătămată a declarat recurs asupra deciziei instanței de apel, care a fost înregistrat în secția grefă a Colegiului penal al Curții supreme de Justiție la 07 februarie 2014, deci după expirarea termenului legal de 30 zile, prevăzut de art.422 Cod de procedură penală.

Potrivit art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În acest context, instanța de recurs atestă că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca tardiv, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului. Momentul de la care începe să decurgă termenul de atac este riguros precizat de lege - data pronunțării deciziei, iar depășirea acestui termen duce la decăderea părților din dreptul de a folosi calea de atac.

Astfel, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de partea vătămată A.Plămădeală, fiind declarat peste termen.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată, Plămădeală Alexandru, împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 24 mai 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui Mățu Ion, Mîțu Constantin, Mîțu Vitalie și Latu Vasile, fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun